

Příloha č. 3
Fridolín Macháček

Obr. 1 a 2: Fridolín Macháček jako abiturient (1902) a po promoci (1908)

Obr. 3 a 4: Fridolín Macháček za první republiky a jako šedesátiletý (1944)

Obr. 5: Svatební fotografie Fridolína Macháčka a Stanislavy, roz.Noskové
Praha, 26. listopadu 1908 (v majetku vnuka Jiřího Povolného)

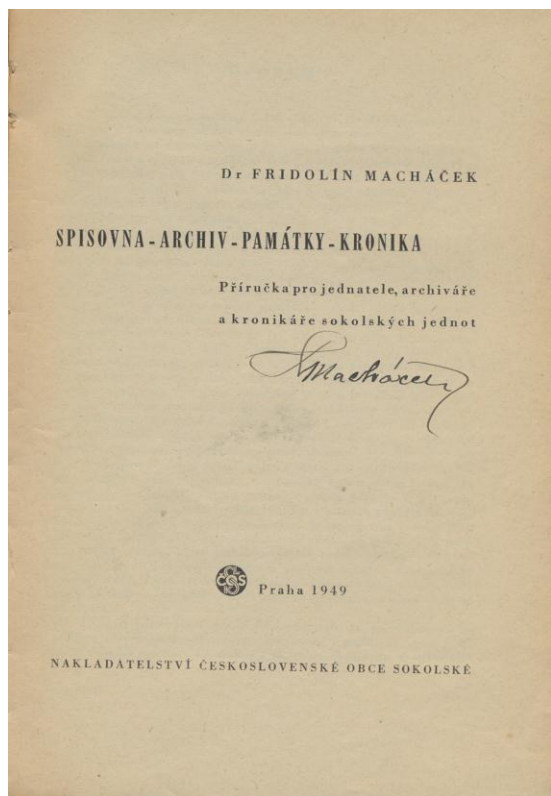
**Obr. 6: Dům v Hřimalého ul. 50 (dříve Litická ul.)
Bydliště F. Macháčka od roku 1909 (foto autorka – leden 2009)**

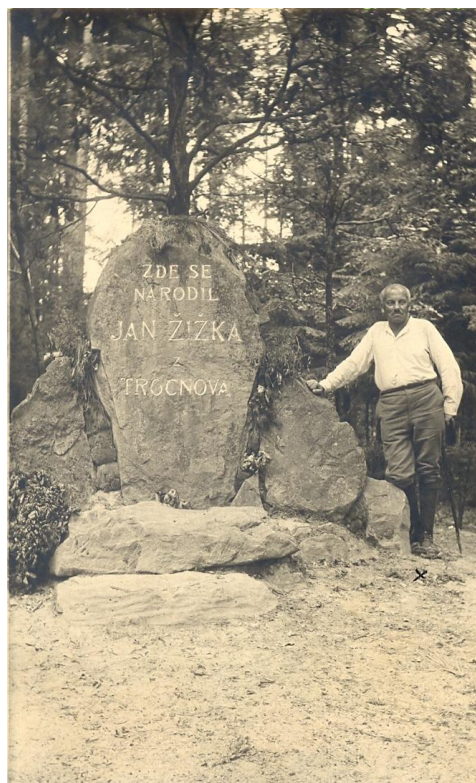
Obr. 7: Macháčková rodina 28. července 1912

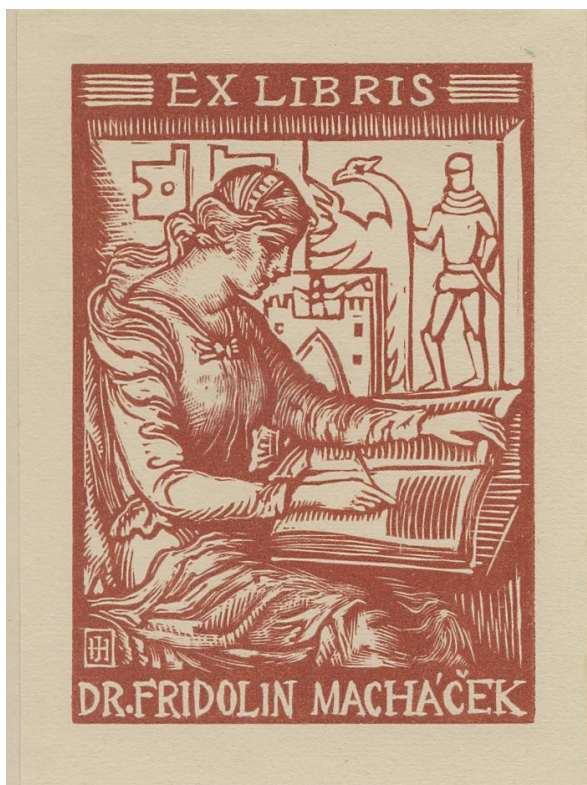
**Obr. 8: Svatební fotografie Fridolína Macháčka
a Gabriely, roz. Kabátové (Plzeň, 14. července 1921)**

Obr. 9: Macháčková kniha s autografem

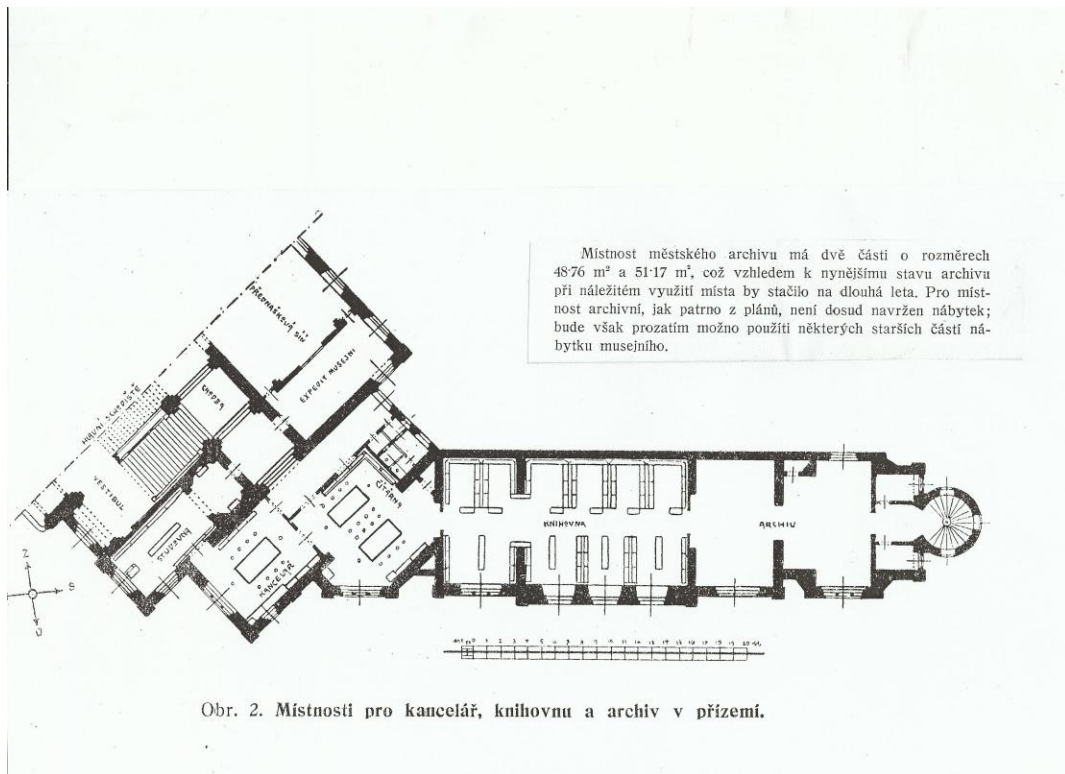
Obr. 10: F. Macháček na výletě

Obr. 11: Ex libris F. Macháčka

Obr. 12 a 13: Dobové pohlednice muzejní budovy s Macháčkovými autografy (označeno umístění muzeí, archivu a pracovny)

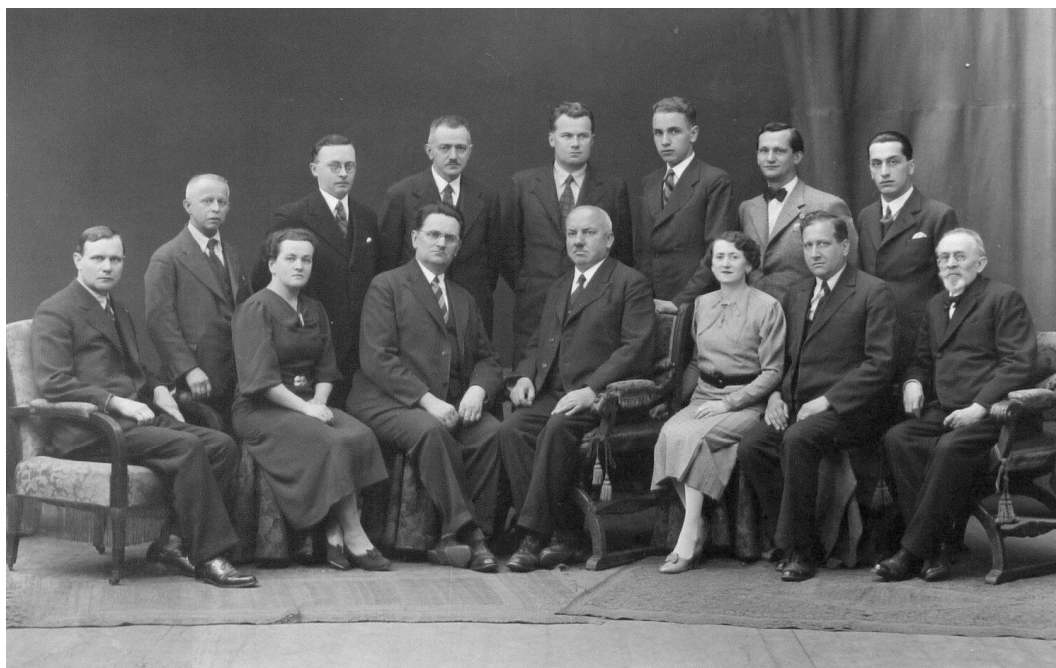

Obr. 14: Plán muzejní budovy s místnostmi pro městský archiv a knihovnu

Obr. 15–17: Bývalé pracovní a depozitáře městského historického muzea a archivu dnes (foto autorka květen 2010)

Obr. 18: Muzejní pracovníci v roce 1936

Sedící zleva Bohumil Čuřín, Kateřina Sattlerová, Jindřich Čadík a F. Macháček, Antonie Miltová, Bohdan Bayer, Karel Ešner.

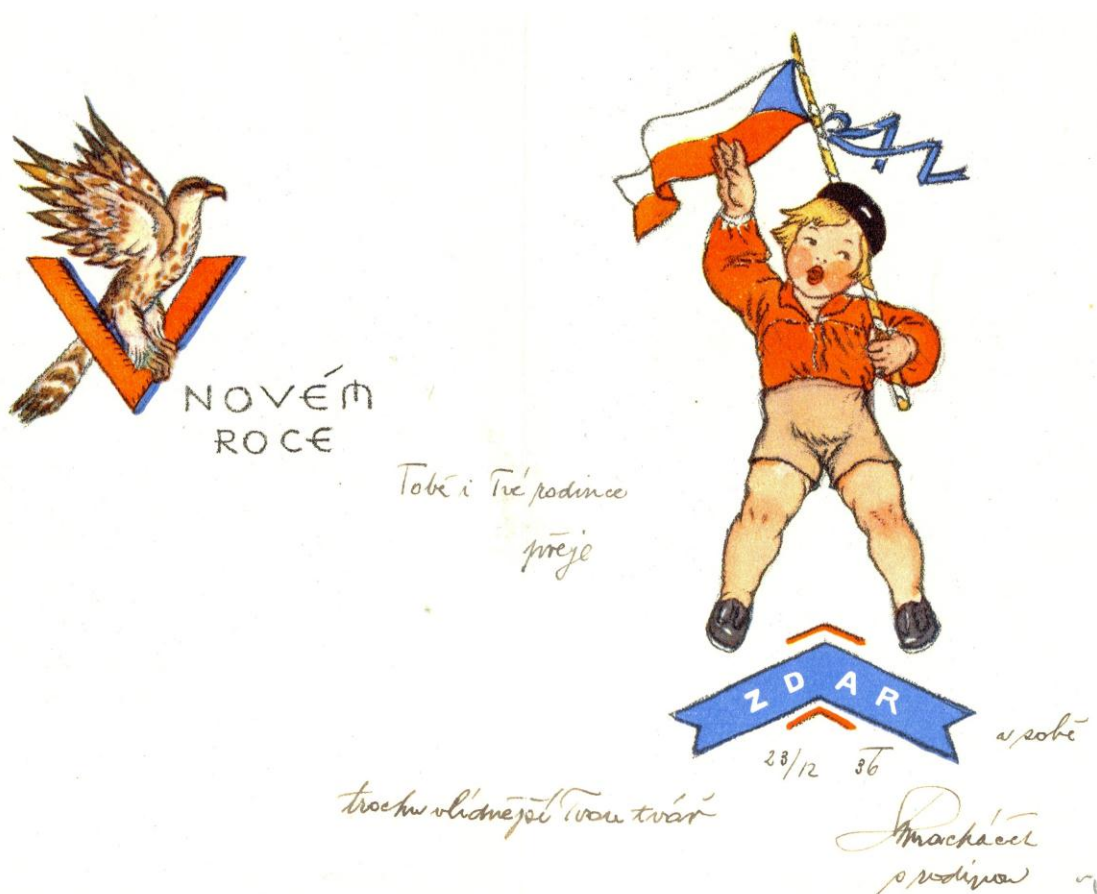
Stojící zleva Václav Čtrnáct, Jan Bartovský, Ladislav Lábek, Miloslav Nohejl, Jan Mayer, Míčko Karel, Vladivoj Němejc

Obr. 19: Večírek s přáteli v muzeu 21. března 1941

Obr. 20: Na sletu Sokolské župy plzeňské v Chebu 1. června 1930

Obr. 21: Sokolské novoroční přání 23. prosince 1936 Vojtíškovi

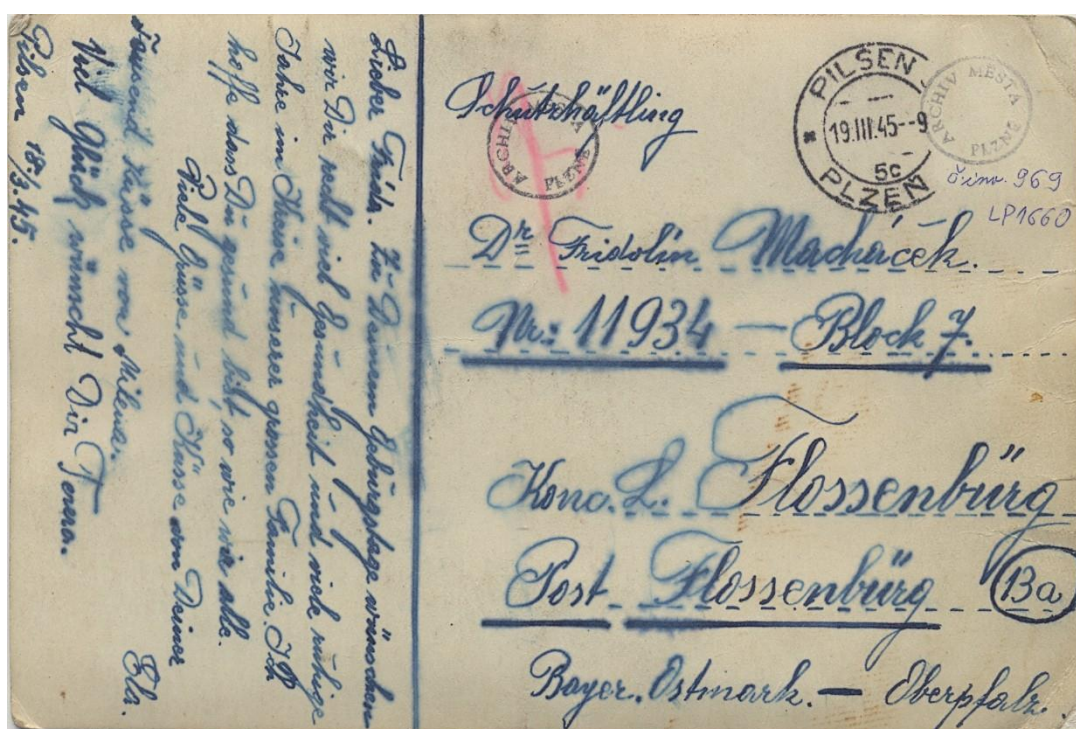
Obr. 22: Pohlednice z Terezína s vyznačením cel, kde byl Macháček vězněn před transportem do Flossenbürgu (1944)

Obr. 23: Fridolín Macháček po návratu z koncentračního tábora (1945)

Obr. 24: Macháčkův portrét jako vězně koncentračního tábora od Oty Matouška (originál v majetku vnuka J. Povolného)

Obr. 25: Fotografie a korespondenční lístek od Macháčkovy choti do koncentračního tábora Flossenbürg (18. března 1945)

**Obr. 26: Ubikace vězňů na bloku v koncentračním táboře Flossenbürg
(foto z expozice)**

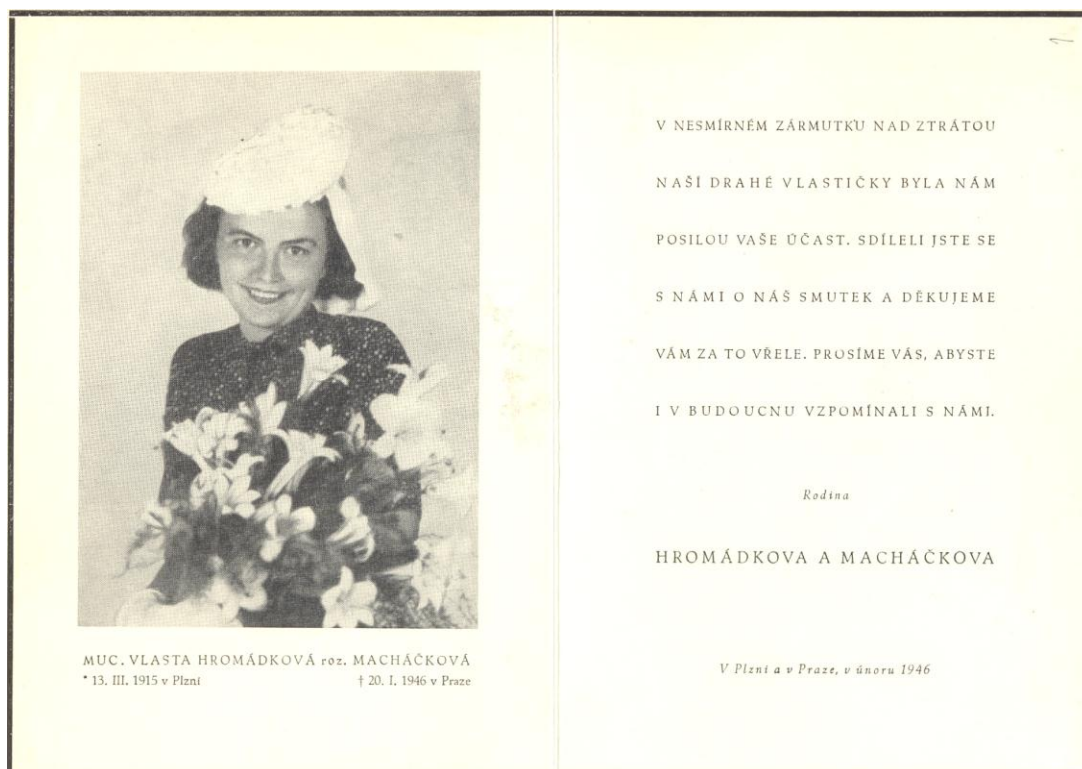
**Obr. 27: Památník v bývalém koncentračním táboře Flossenbürg
(foto autorka říjen 2009)**

Obr. 28: Při svatbě dcery Mileny 27. října 1945

Obr. 29: V soukromí s rodinou na byšičském mlýnku v roce 1946
(zleva stojící: zeť F. Povolný a B. Hromádka
zleva sedící: F. Macháček, švagrová M. Nosková, vnuci F. a J. Povolný, dcera J. Povolná)
Fotografie ve vlastnictví F. Povolného

Obr. 30: Poděkování za projevy soustrasti po úmrtí dcery Vlasty

Obr. 31: Jako předseda muzejního svazu u prezidenta Beneše v březnu 1947

Obr. 32: Macháčekův pohřeb v plzeňském krematoriu 1. dubna 1954

č. inv. 9672
LP 1660

ARCHIV MĚSTA
PLZEŇ

Pohřeb

paní Triolína Macháčka

* 20/3. 1884 + 29/3. 1954

v Praze v Plzni

pohřeb 1-IV. 1954
v plzeň. krematoriu

Pěnce:

Jednotný národní výbor v Plzni -
sčítání historiků.

Národní muzeum v Praze -
zastoupenému pracovníkovi.

Svar českých muzeí -
čestnému předsedovi.

Škapské muzeum v Plzni -
zaměstnanci.

Plzeňské hradisko nahrálo 2. větu z
amer. kvarteta Dostálova F. dv. (přání zesnulého)

Pěcníci:

D^{le} M. Tucek na ministerstvo kultury.

D^{le} W. Denkstein na Svar českých muzeí.

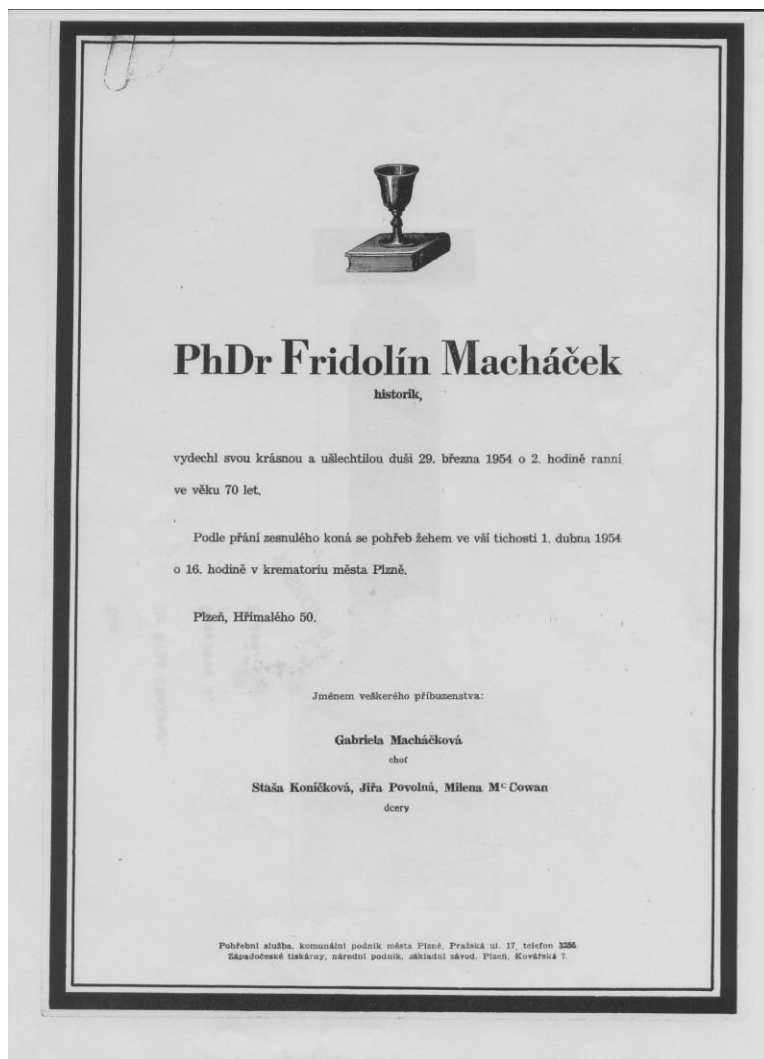
Prof. Zeman na Jednotný národní výbor
na archiv a na věcné práce.

V. Šhala na Politické věcné a na Sokol

V. Pokáč na Zboroch

D^{le} J. Jopíček jako věrný přítel od školních let
Jarar Českobratr. evang. církve obřad a ocenění
3. díla práce

D^{le} Křesný napřivol 2. bibliotécké práce
(přání zesnulého)

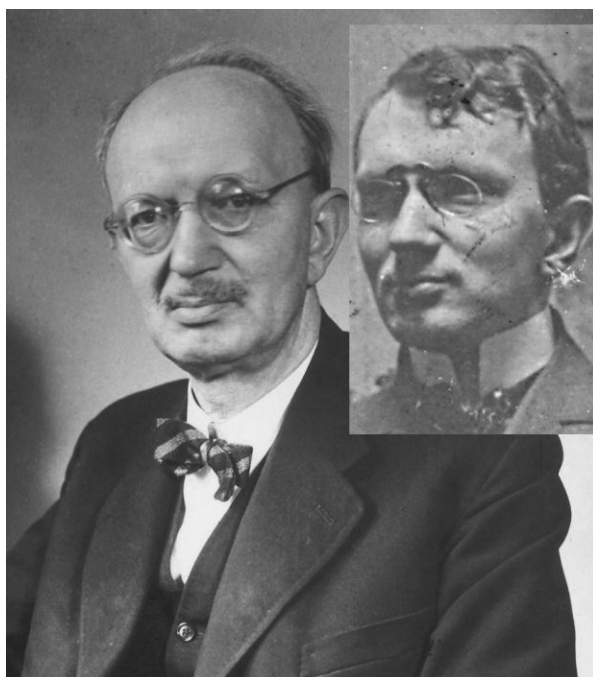

Obr. 33 a 34: Smuteční oznámení a urna Fridolína a Gabriely Macháčkových v kryptě Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Plzni

Václav Vojtíšek

Obr. 1 a 2: Václav Vojtíšek za studentských let (1903)
a jako čtyřicetiletý student na pohlednici pro F. Macháčka (květen 1907)

Obr. 3: Srovnání s fotografií z pozdějších let
(ikonografická sbírka AHMP)

Obr. 4: Kresby Jiřího Čermáka (1905)
V. Vojtíšek a B. Fiedlerová na univerzitě

Obr. 5: Mladý student Vojtíšek

Obr. 6: S matkou a sestrou

Obr. 7: Se sestrou Annou jako kmotři na křtinách Václava Pohana

Obr. 8 a 9: Vojtíšek ve studentském pokoji v Nekázance a s matkou

**Obr. 10: Vojtíšek na výletě v Šárce asi 1913
(foto K. Guth)**

Obr. 11: Vojtíškův portrét s autografem (říjen 1925)

**Obr. 12: S dcerou ve Špindlerově Mlýně
(červenec 1930)**

**Obr. 13: S chotí a dcerou
(květen 1936)**

Obr. 14: S chotí a dcerou ve Špindlerově Mlýně (srpen 1933)

Obr. 15: Vojtíškův portrét 2. července 1937

Obr. 16: Pražský primátor Klapka zahajuje výstavu Svatý Václav a Praha 24. září 1939 (Vojtíšek vpravo vzadu)

Obr. 17: Manželé Vojtíškoví při svatbě dcery Lenky (1940)

Obr. 18: Manželé Vojtíškoví při stříbrné svatbě 3. května 1945

**Obr. 19: Večírek u pražského primátora Vacka
u příležitosti Vojtíškovy odchodu do penze (prosinec 1948)**

**Obr. 20: Vojtíšek s delegací Královské české společnosti nauk
u prezidenta Beneše 4. prosince 1948**

Obr. 21: Vojtíšek s posluchači Státní archivní školy 1945–1948

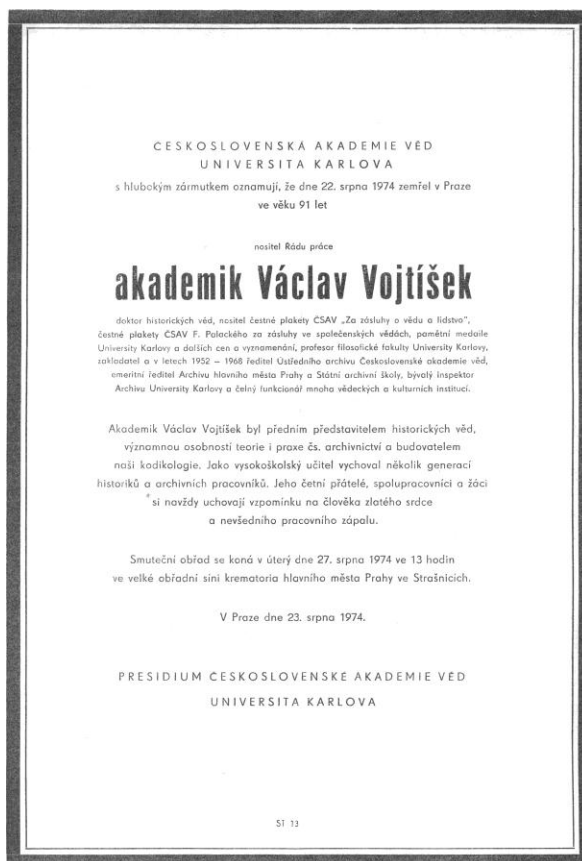
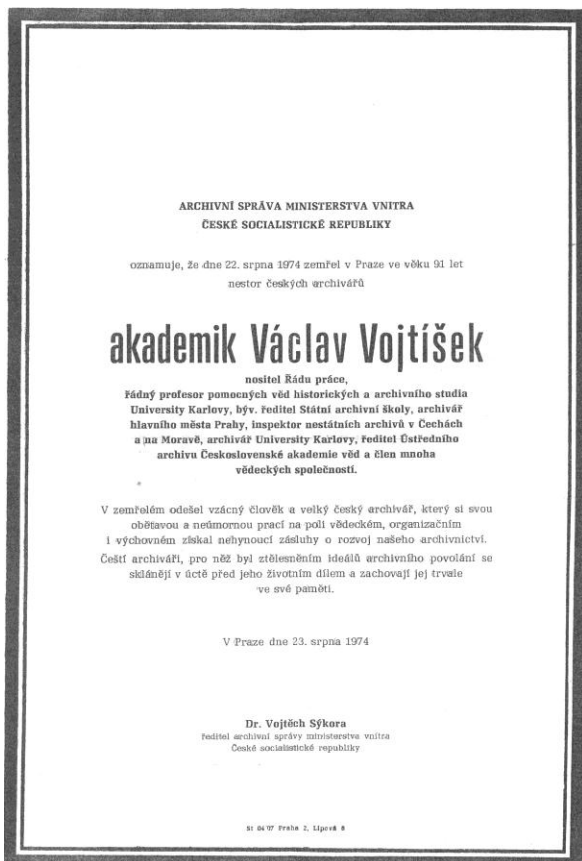
Obr. 22: Vojtíšek v univerzitním archivu (1951)

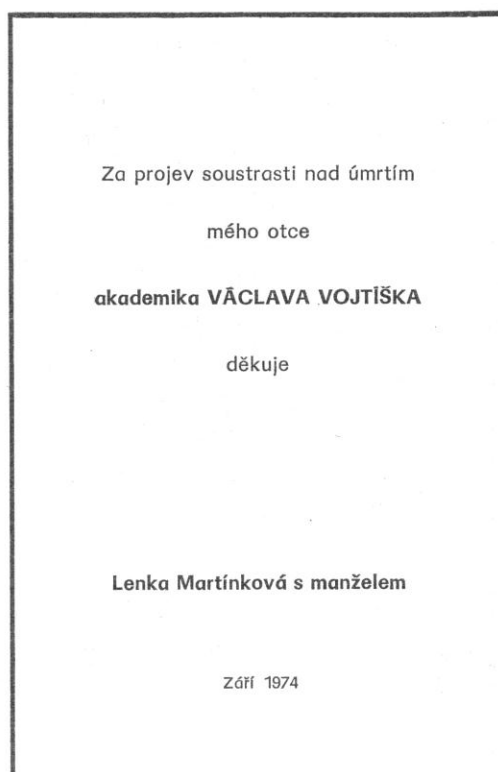
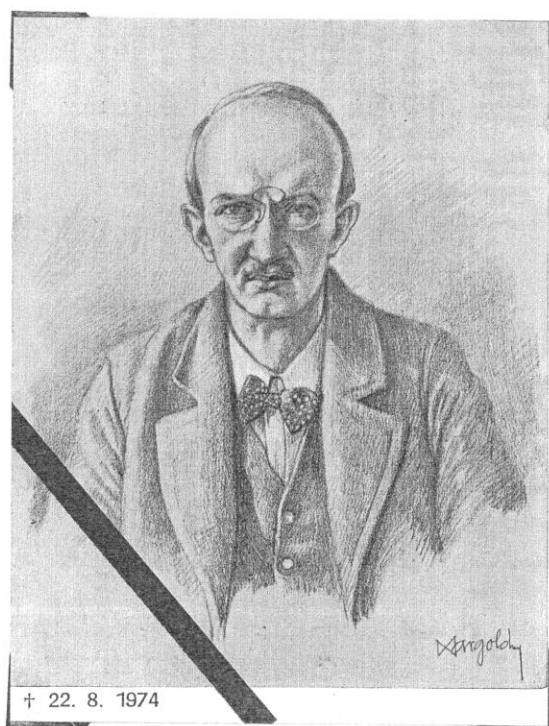
Obr. 23: Manželé Vojtíškoví na plese Národního muzea (leden 1956)

Obr. 24: Václav Vojtíšek osmdesátiletý (9. srpna 1963)

Obr. 25 – 27: Smuteční oznámení a poděkování za projevenou soustrast po úmrtí
V. Vojtíška

Obr. 28: Rodinný hrob V. Vojtíška (Praha–Vyšehrad)

**Obr. 29 a 30: Bydliště Vojtíškova mládí dnes – dům a ulice Nekázanka 12, Praha 1
(foto autorka – prosinec 2008)**

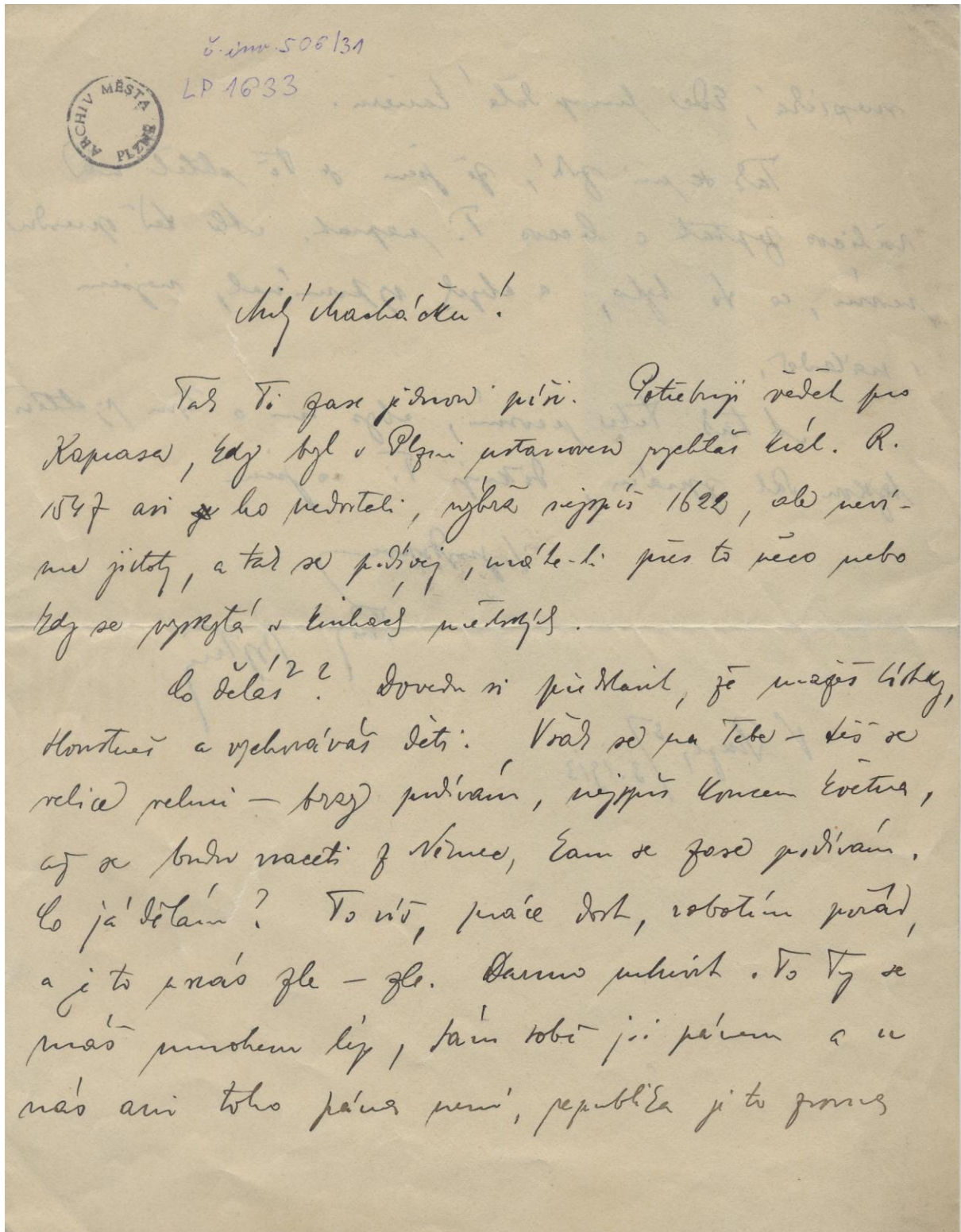

**Obr. 31: Druhé bydliště Vojtíškovy rodiny – vilová čtvrť Orechovka
(pohlednice 1948)**

Ukázky ze vzájemné korespondence

Václav Vojtíšek

Ukázka č. 1

napísať, Edeľ jumpy táto kámeru.

Tak se mi zhlá, že jsem s tebou slyšel na
váleko zptat e lecos T. nepat. Ale keď puzer
puzer, co to bylo, a abych vypravoval, nejsem
i natatet.

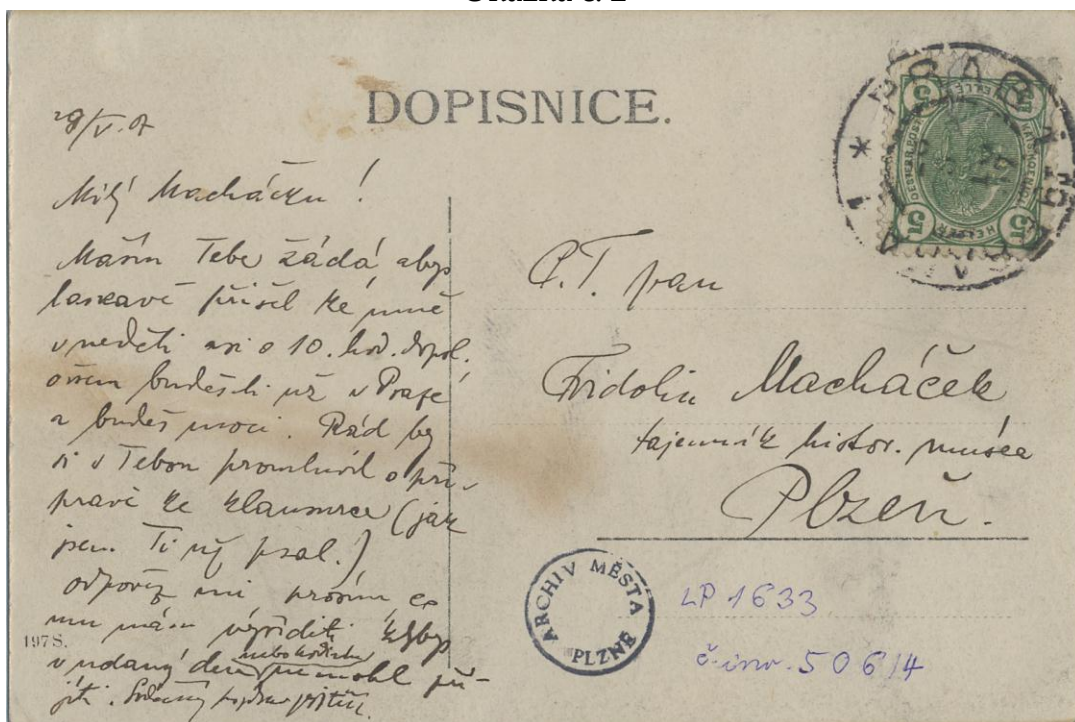
A tak tebe puzer, abys mi o tom puzer
bykam dal zprávu, dikuji Ti o jím

1 puzer

Tvoj
Bytý

V Praze, 8. 7. 1913

Ukázka č. 2

ARCHIV KR. HL. MĚSTA PRAHY.
(PRAHA-I-RADNICE.)

č. inv. 506/35
LP 1633

V PRAZE, dne 5. XII. 1913

Č. j. _____

Milý bratře!

Víš, teď komisařům jsem vedal dluhovaný — co bylo
to poudal plun hubou, darmo bylo si dělat studu. Tak jsem
konec do vězení šel, i principálův — proč jsem toho dluho
mady vedal. Teď u nás ti komisaři byli také Talichovi, ale
pochodili pomocí psalom z Hlavie. Jeden Demaitin přivodil si
některá zadání ze Švejců. (Bautovský 1614). Ale o tom všem
opravdověj se najdeš u Vlasty. Ale ti jítě povědět, že
v Praze Demaitinovi dostali privilegium 1631 na monopol ko-
munitní se všech psudch. A to privilegium bylo jim jítě
v 1700 potvrdeno, a v práci byli Demaitinovi oberkomisaři,
co sami převzeli komitě, ale z komitě byli moc dluho živi.
Jed jim dluho to privilegium žitelo, munitim povědět, ale v 18.
v 18. stol. žitelo, komunita se stalo i. Praze vobodim žitelo
a ustavit se psch komitě. Ale psch to bylo z komitě stol. vežl.
proč (z pscha 11. ?)

že se psch, dluho psch, já se také psch. Ale psch to moc
dpsch, psch moc také psch. Víš, psch reality, ani psch
ti moc psch, jsem psch, ale psch dluho psch, psch
psch psch psch psch a psch byli i s tím psch psch psch

v kral. arhem a fami's vmedel's azoni o 50% vzajemni. Ne
Emu kuni je to det u nas videno stejne banda a krom
aby to toho uhradil a udelal poradek.

Stim dopidem puchmil's pamat'et je to tabele: Juntis-
m puchende s' Pol's azonade' empereci intercedate p'ri zam-
ke' j'noste' p'oliceante' j'nost' s' r'evolucijis. S'ila a p'otene' ban-
da: Juth, p'rocenty' a je' byli' j'one' ti p'rocenty'. A do p'ri'pas-
neho' Emite'na na udelat'ni' Emice' p'ro p'rocenty' odov. pamat'et byli'
j'one' p'rocenty' je', Karles, Juth. Tak' byli' j'one' ti p'ri' v hesti,
tak' j'one' ti p'rocenty' j'one' p'rocenty' a W. r'ol's a j'one' Emplet.
A h'ud' j'one' ti v'zali' na stavot' p'rocenty' odov. pamat'et p'rocenty'.
Ne' odov' to bude' krom, p'rocenty' bude' udelat' j'one'. Ne' udelat'.
A udelat' - p'rocenty' a udelat' j'one' ty. J'one' o v'zali' b-
don' empereci odov' j'one' p'rocenty' a tam' a p'rocenty' odov-
ni' krom' empereci. J'one' p'rocenty' udelat' p'rocenty' a udelat'
dopomci' krom, a na udelat' bude' p'rocenty', aby' a udelat'. V'zali' p'rocenty'
na v'zali' a v'zali' p'rocenty' j'one' p'rocenty'. S'ila' by' bylo, s'ila' krom'
p'rocenty' d'ale' v'zali' p'rocenty' p'rocenty', udelat' v'zali' p'rocenty'
p'rocenty' krom - j'one' a tam' p'rocenty'. V'zali' v'zali' p'rocenty' j'one'
d'ale', to' v'zali', j'one' v'zali', v'zali' p'rocenty' v'zali' a ty
krom' bude' p'rocenty' v'zali' v'zali' do hesti. Ne' na p'rocenty' to udelat'
ty' by' d'ale' archivalis' ari' j'one'. A do udelat' p'rocenty' p'rocenty' udelat'
p'rocenty' With' s'ila' a v'zali' v'zali' p'rocenty' a d'ale' j'one'.

Co p'rocenty' o p'rocenty' a p'rocenty', je' v'zali' krom'. V'zali' to udelat'!
Co j'one' v'zali' - p'rocenty'? Ne' udelat' d'ale' v'zali', ari' to' by' bylo p'rocenty'.
V'zali' v'zali' p'rocenty' a udelat' tam' p'rocenty' - krom' krom'
p'rocenty' v'zali' p'rocenty'.
V'zali'

LP 1633
č. inv. 506/130

milý Macháče!

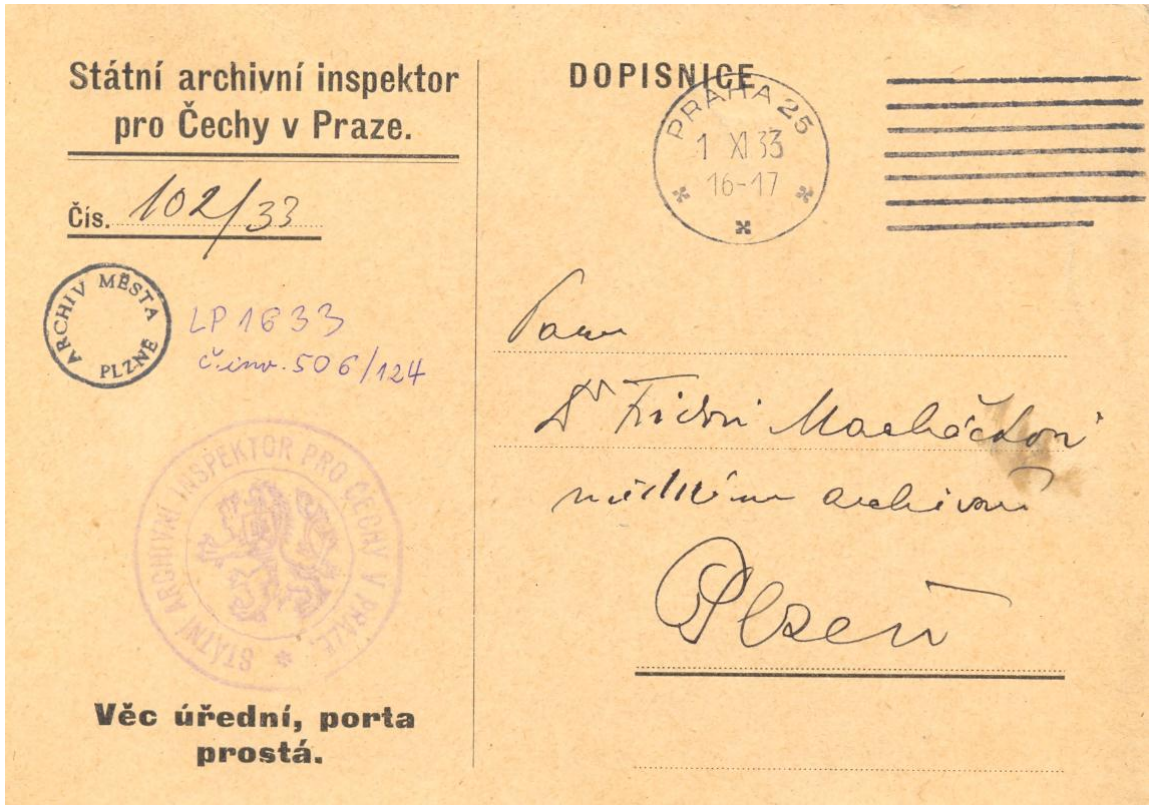
Vzpomínám na Tebe i na Tvou rodinu, vě-
da, že i Ty se vzpomínáte na nás. Učební Ti-
káři, že Vám to dříve přejívali, hlavně zhrán-
ěním s na Státního národního v ústavu
vyslehn na m, co jsem až je 30 let na něm
něl a přešel. U porymijí s úkon nás 6.1) —
kruha přichází jezu k jediní a s klauz vohu
i ticho smrti klon slade stoh na vzhropé
u sto pod klobou N. prázdného vojna. V tom

mlčelím ať se mlčím, je i hluboká
mlča.

Ráčil by Ti tím rukou.

Frýj
Václav Vojtěch

V. P. 18. III. 1939.

Sam Štátní archivní inspektor, měst. archivní
v Plzeňi.

opracování, je v ruce věci příjímá z Plzně
a Rokycan, byl v 1897 nubo 1933. Ráno ofi-
ce do Brněnska. Občasník v ústavu.

Státní archivní inspektor pro Čechy
Příběh

Univ. prof. Dr. VÁCLAV VOJTÍŠEK
PRAHA-STŘEŠOVICE čp. 261
Č. tel. 777-38

LP 1633
č. inv. 506/132

dráhy! Uvažujte!

Takový problém o Křesťanství jsem četl a došel u kolektivů
a řada mi její i jiné, třeba u nás literární referenka. Chciť jsem
to ve své škole, u obhájené práce cizí a v čas la cetero za čer.
a jistě jsem i učiteli: je to obdoba škol, ale u nás příbuznější.

Byť d' toho posudku jsem četl více, jistě ve škole i v čas
rozhovoru postavou, a vyprávějí mi, ažal si škola s obzorem př
čest. Krad at' jistou, ať vyprávějí bůžal bůžal u nás!

Chciť u nás obzorem školství jistě na práci učitelů škola,
jistě přání a práce, Křesťanství v školství i do uvažování u nás pro škola
i učitelů v čas školství. Byť se ve škole co vyprávějí a u nás at' vyprávějí
Křesťanství školství a školství, ať bůžal jistě i u nás u nás školství jistě jistě
školství jistě jistě jistě.

Ne škola!

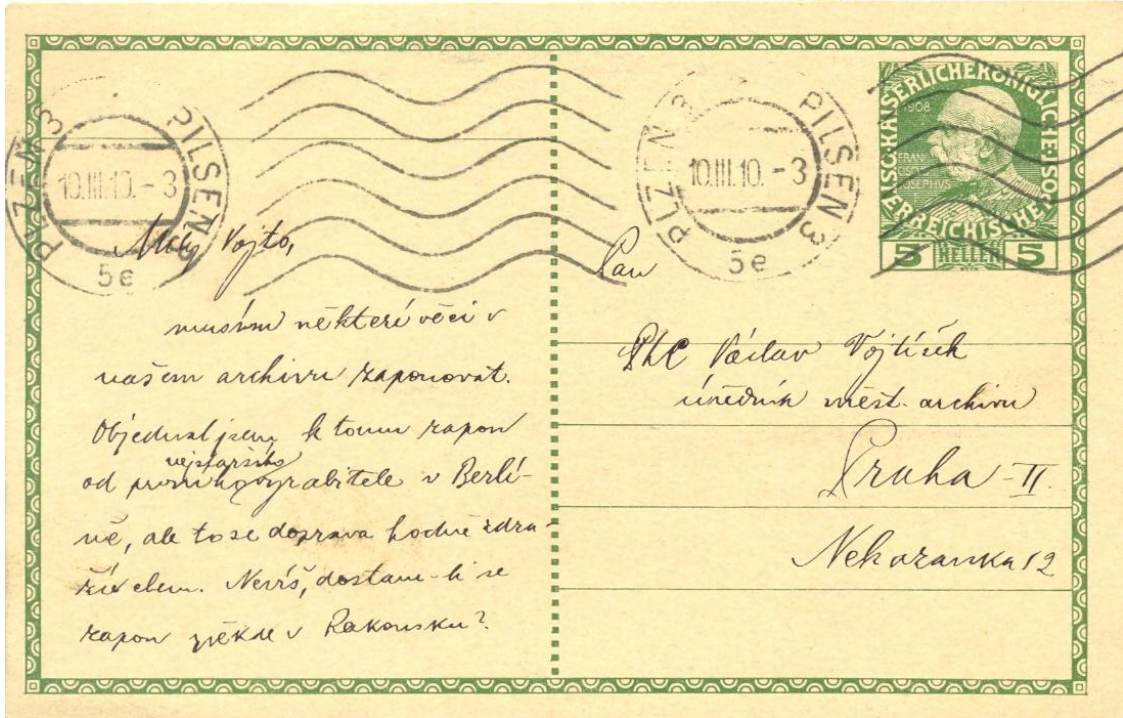
Tuž
Václav Vojtíšek

V Praze 19. XI. 1943.

To v. v. si přečte! Uvažte!

Fridolín Macháček

Ukázka č.1

Popte se, nevíš-li sám, v archivu, suad se ho už se také učiva.
jinak piš brzo. A co dělá dr. arkašský? A co odra-
vicho? A co ty Tvoje nedělní procházky?
Pordravnijé Tvojí
Macháček.
Dostali jsme teď ve tvém nálytku. Tak ubohý,
co si s tím máš povst? Bude to vzor, jak m. nemá
být v ruzném, a já do toho budu muset vstát lidu.
Utěhl vyph? toho.

Ukázka č. 2

...Vojto, občane,

... konečně dě se pouštím do psaní. Přednášky jsem ovšem odložil, betaťně i Hora stonal, ale jinak mi podej zprávu brzo o svém zdravotním stavu, až se to poněkud usadí, pustili bychom se hned do toho.

Jinak doufám, že Tě všechna chřipka přešla. Bylo mi do breku, že nejsem v Praze, tady žiju vlastně docela idylicky, chodím po 11 spát a ani na nalíznutí nebyla příležitost. Bylo to zde sice celkem dobré a čistá práce také tady se vykonala, ale přece jen proti Praze to bylo strašně ospalé. Dal jsem si to podrobně vypravovat od Čadíka, napiš mi ale také něco o tom.

Tady to začalo v pondělí odpoledně, večer se začalo se snímáním orlíčků a čistěním, odpoledne byl velký pohřeb z nádraží po pražském předměstí, kde mrtvolu potom hodili do vody, v úterý pondělí také úředníci na hejtmantství vyzvali Dvořáka, aby se ihned vzdalil, a ujali se správy, Dvořák

... u četníků, ti nabídli vydání jeho Nár.výboru, ale ten nechal ho ujet, ujel v noci. V úterý dopoledne dokonala se očista, zvláště důkladně ve Škodovce, od orlíčků a německých nápisů, odpoledne scházely se průvody.

Hlavní motiv byly karikatury, v pondělí v poledne již začly se vyvěšovat, skoro výhradně se týkaly Viléma, některé potrfiné. V úterý bylo zase řada pohřbů, i s kněžními, ministranty, zvonění na kropáče, muzika /na př.housle, křídlovka a bombardon/, nosili se oběšenci po městě, tak byl průvod obecného zastupitelstva po městě, kutálka před radnicí, řeči, večer Hlahol, lampiony, jinak vše asi jako v Praze, obsazování úřadů, poměr k vojákům stejný jako v Praze, zde však nebylo pokusu o zprotivení, ostatně myslím, že to v Praze také nebylo tak zlé. Zvláště dojemné bylo to večer, kdy začali vozit na radnici politické odsouzence z Borů, měli 20,11,7, nejméně 4 leta, jeden smrt, bylo velké slávy, i jeden z odsouzenců řečnil na náměstí, byl tu profesor, učitel, hostinský a jiní. Národní gardy je dost málo, mnozí vojáci se rozutekli domů, a tak není možná expanse, které by tu strašně bylo třeba, aspoň na celé hejtmantství stříbrské, kde je škoda každého dne. Byly tu v Chotěšově již protičeské výtržnosti, dosud bez osobního násilí, ale dajčbámen je strašně bolestná věc, které dnes jedině kalí pocit bezpečnosti. Bylo by třeba rychlého jednání zde, dokud Němci ještě

nejsou dost orientováni. Zde nechť nic podniknout mimo město, dokud tu jsou Maďaři, a dokud nepřijde celý pětatřicátý. V Praze prý se staly přímo zázraky v organisaci, takže to jde také dobře, ale člověku to je dnes pořád poměle tempo.

Vojto, až přijede Masaryk a legionáři, to nechám všechno a přijedu do Prahy. Abych nezapomněl, ve Škodovce se jeví dnes jakési symptomy bolševistické, a co je zajímavého, dělá to mládež národně sociální, důvěrníci a sociální demokraté vůbec však počínají si docela rozumně a dosud to zdržují. Ale Škodovka musí začít brzo fungovat, budeme jí možná potřebovat, to by měli z Prahy čeští soc. zakročit velmi energicky. Ukazuje se tu stále ta stará jejich nedisciplinovanost a výchova ke klukovinám. Řekně Vám všechny, požírám Vás a piš brzo, jsem již nedočkavý na tvou odpověď.

Tady je cenzura telegramů a telefonů jako ostatně v Praze jistě také, prohlídky na nádražích, gardy po městě atd.

V Plzni, 31. října 1918.

Pracovní požehnání všechny

Macháček

V Pkvi 23/12 1934

Milý Vojtěšku,

Děkuji za krásnou knižечku. Byl bych si taky rád něco podobného poprál, ale nedostal jsem se k napsání pro samé jiné věci a bytelné psaní i tisk. Jo přeji i rodině vám všem všeho dobrého upřímně věrně rád.

Memorandum o centralizaci jsem si ujal sebou a doplním je, slíbil Lohák žid některá data ke Slavce, ale dosud mi neposlal. Pak Ti to se svým doplněným pašu

ke konečné revizi a pak to dej
Guthovi, aby to předoval, třeba
jím na schůzi, aby nerozuměli
to poslat také archivní společnosti,
která aspoň bude mít nějaký
jednač bod při přístě schůzi a
to hned ho dvě chvilky. Budu-
li moi, při jedné se ne to do třech.
Spole podívát.

Yinek o svátcích nejeden vi-
kam a smolím Sokol.

Pozdravuji upřímně všechny

Vuř

Frída Markáček

V Plzni dne 27. září 1938.

Milý Václave,

především hodně zdraví a štěstí k zítřejšímu svátku. A hlavně přežji Tobě, sobě i nám všem, abychom se za rok sešli ve veselejší situaci než je dnešní.

U nás celkem není nic zvláštního. Sebrali mně ovšem všechny manšaft, jednak na vojnu, jednak pro obecní úřady a sedím v museu úplně sám. Děláme kryty dále, uklidil jsem celý archiv ohnivzdorně a ještě se tak stane i se zbrojnicí a skoro celými sbírkami, prvotisky a podobně všechny vzácnosti budou bezpečné aspon proti ohni. Proti přímému zásahu ovšem ne, ale proti nepřímému ano. Udělali jsme, co se v dané situaci dalo dělat, a zbytek budeme musít svěřit pánubohu.

Jiřa a František Povolný jsou ještě v Bečově, resp. v Karlových Varech. Chovají se statečně a drží se zásady, že ustoupí před přemocí, ale neutekou. Jsou nyní rozděleni, poněvadž většinou František nemůže domů do Bečova. Povolného maminku máme v Plzenci, proklíná Němce a jakživa se nechce vrátit ani do Bečova ani jinak mezi Němce. Při tom neumí česky, ale láme to všelijak, aby se s lidmi dorozuměla nebo si i ukazuje. A v Plzenci je jáž jako doma.

Tam blízko mám také utočiště pro ženské, kdyby bylo nejhůře, ve vsi u příbuzných, Staša s malou již je také venku v Tymákově. Milena ovšem chodí do školy a ona s mámou půjdou ven až to bude musít být. Celkem se mně všechny ženské dobře chovají a zbytečně neječičí, zejména také Milena má plno kuráže do všeho. Jiřa a František tu byli v neděli týden, když sem stěhovali maminku, a vypravovali celé romány o těch bečovských Němcích. Když už i tak klidní Němci jako bečovští, které jsem přece dobře znal, úplně se zbláznili, jak pak teprve jinde.

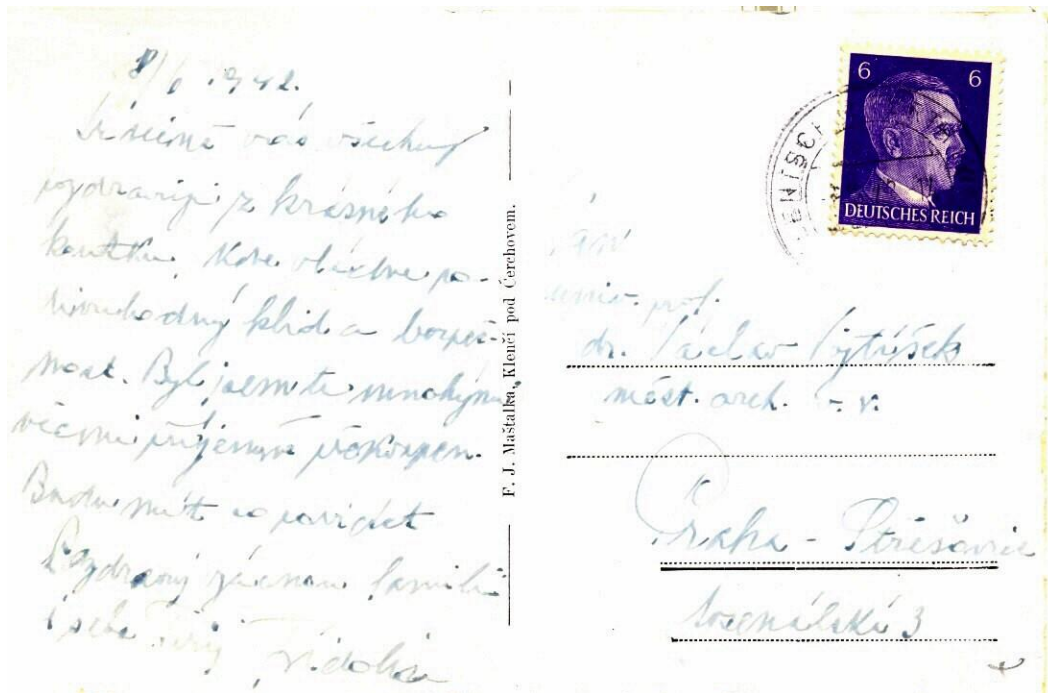
V Plzni je arci klidno, zoufalá nálada byla před týdnem, to se vzteky brečelo všude a byly ovšem také demonstrace, ale docela bezvadné, zazpívali kade hymnu a trochu řečí. Mobilisace arci zase všechno zpravila a dnes je všude plno chuti do života. Právě mezi prostými lidmi, zřízenci a dělníky, je nejvíce odhodlání bránit se (proti jakémukoliv okrájení naší vlasti) bojem. Je nám podezřelé, že válka nezačla po vyhlášení naší mobilisace, že ji H. nepřekážel. Máme strach, aby to zase nedošlo na vyjednávání, aby to zase nedošlo na 36 nebo 38 okresů. O nějaké upravené hranici, která by nás zbavila několik set tisíc zbytečných Němců bez újmy hospodářské a strategické jednoty, by se spíše dalo mluvit, ovšem za jiných předpokladů než s hrozbami; vždyt jsme to tuším na versailleské konferenci přímo nabízeli a jen pro odpor Francie se to nestalo.

Obsazujeme znova hranice, sem tam se střelí, ale jde to dobře. Já celkem žiju normálně a v četbě a psaní se nejlépe zapomíná na všeliké ty těžkosti. Buďte všichni hodně zdraví a dočkejte se brzy také spokojenosti.

Na zdar! Tony

Milada Machová

Ukázka č. 5

Ukázka č. 6

